

I en Efterskrift stod der: „Jeg vedlægger et Par Avisartikler, fordi det maaske kan interessere dig at se, hvor forholdsvis elskværdigt jeg bliver kagstrøgen, hængt og parteret i Anledning af min Afhandling.“

Paa Grund af disse sidste Ord rev Præsten Brevet i Stykker efter Læsningen og puttede det i Kakkelovnen. Aviserne lod han ligge urørte og kunde heller ikke siden bekvemme sig til at aabne dem.

Han vidste iøvrigt godt, at flere af de ledende Blade i Landet havde taget Broderens Ideer op til Drøftelse; men han forstod det ikke. Det var ham en fuldstændig Gaade, at nogen for Alvor fandt det Umagen værd at træde op mod dette stakkels afdøde Natur-Evangelium, som Vantroen stadig paany søgte at puste Liv i. Og det forargede ham, at endogsaa kristelige Blade skulde have omtalt Afhandlingen med en vis Respekt.

Maatte nu endda al denne Avissnak ikke stige den kære Povl altfor meget til Hovedet! Det var jo desværre ikke alene ved sit Ydre, at han tidt paa foruroligende Maade mindede om Farbroderen Tyge. Hans Selvfølelse var aabenbart nu ligesom hans Selvraadighed betænkeligt paa Vej op mod den Grænse, hvor Afsindet lur.

XII

Der var begyndt at komme Fart i Valgagitationen omkring i Kresen. Mens den ulykkelige Jægermester sad gemt i en Hospitalscelle som videnskabeligt Objekt for en Professor, og efter at hans Bo var erklæret fallit og de indledende Skridt til en Skilsmisse foretaget, blev han nu ogsaa plukket for sit dyrebare Folketingsmandat.

Overalt i Landet blev dette Udfyldningsvalg imødeset med en vis Spænding. Man vilde i Udfaldet se et Varsel for den forestaaende store Kamp mellem Enslev og Kirkefolket.

Paa flere af Valgmøderne søgte Pastor Gaardbos Modstandere at bringe ham i Forlegenhed ved at benytte sig af Befolkningens Uvilje mod hans Broder, der i de samme Dage paany havde vakt